

Bank-, försäkrings- och kreditupplysningsfrågor

Sammanfattning

I betänkandet behandlar utskottet 41 motionsyrkanden om bank-, försäkrings- och kreditupplysningsfrågor från den allmänna motionstiden hösten 2013. Yrkandena handlar bl.a. om kontanthantering, amorteringskrav på bostadslån, kreditupplysning och bluffakturor, sparbankernas villkor och frågan om delning av banker.

Utskottet avstyrker samtliga yrkanden.

I betänkandet finns nio reservationer och två särskilda yttranden.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Utskottets överväganden	6
Kontanthantering	6
Sparbanker och lokal närvaro av banker	11
Uppdelning av banker	13
Grön investeringsbank	15
Amorteringskrav på bostadslån	16
Kreditgivning till konsumenter och företag	18
Insättningsgarantins täckningsbelopp	22
Kreditupplysningar och bluffakturor	24
Inkassoföretags faktureringar	27
Flytträtt av pensionssparande	28
Försäkringspremier och betalningsanmärkningar	29
Åtgärder mot barnpornografi	31
Reservationer	33
1. Kontanthantering, punkt 1 (S, V)	33
2. Sparbanker och lokal närvaro av banker, punkt 2 (S, MP, V)	35
3. Uppdelning av banker, punkt 3 (MP, V)	36
4. Grön investeringsbank, punkt 4 (MP, V)	36
5. Amorteringskrav på bostadslån, punkt 5 (SD)	37
6. Kreditgivning till konsumenter och företag, punkt 6 (MP)	38
7. Kreditupplysningar och bluffakturor, punkt 8 (SD)	39
8. Inkassoföretags faktureringar, punkt 9 (SD)	39
9. Försäkringspremier och betalningsanmärkningar, punkt 11 (S, V)	40
Särskilda yttranden	41
1. Grön investeringsbank (V)	41
2. Insättningsgarantins täckningsbelopp (SD)	41
<i>Bilaga</i>	
Förteckning över behandlade förslag	42
Motioner från allmänna motionstiden hösten 2013	42

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Kontanthantering

Riksdagen avslår motionerna

2013/14:Fi201 av Ulla Andersson m.fl. (V),

2013/14:Fi220 av Jan Ericson (M),

2013/14:Fi221 av Jan Ericson (M),

2013/14:Fi225 av Krister Hammarbergh (M),

2013/14:Fi253 av Raimo Pärssinen (S),

2013/14:Fi256 av Ola Johansson och Per Lodenius (båda C),

2013/14:Fi260 av Lena Sommestad och Anders Karlsson (båda S)
yrkandena 1 och 2 samt

2013/14:Fi273 av Börje Vestlund (S).

Reservation 1 (S, V)

2. Sparbanker och lokal närvaro av banker

Riksdagen avslår motionerna

2013/14:Fi208 av Jonas Eriksson och Jan Lindholm (båda MP)
yrkande 1,

2013/14:Fi264 av Ann-Kristine Johansson m.fl. (S),

2013/14:Fi285 av Peter Jeppsson m.fl. (S),

2013/14:Fi306 av Valter Mutt och Annika Lillemets (båda MP)
yrkande 1,

2013/14:N360 av Kent Persson m.fl. (V) yrkande 8 och

2013/14:N426 av Jennie Nilsson m.fl. (S) yrkande 14.

Reservation 2 (S, MP, V)

3. Uppdelning av banker

Riksdagen avslår motion

2013/14:Fi207 av Jonas Eriksson m.fl. (MP).

Reservation 3 (MP, V)

4. Grön investeringsbank

Riksdagen avslår motion

2013/14:Fi306 av Valter Mutt och Annika Lillemets (båda MP)
yrkande 2.

Reservation 4 (MP, V)

5. Amorteringskrav på bostadslån

Riksdagen avslår motionerna

2013/14:Fi276 av Stefan Svanström (KD),

2013/14:Fi296 av Yilmaz Kerimo (S),

2013/14:Fi316 av Markus Wiechel (SD) och

2013/14:C389 av Markus Wiechel m.fl. (SD) yrkande 6.

Reservation 5 (SD)

6. Kreditgivning till konsumenter och företag

Riksdagen avslår motionerna

2013/14:Fi208 av Jonas Eriksson och Jan Lindholm (båda MP)
yrkande 2,

2013/14:Fi218 av Carin Runeson och Kurt Kvarnström (båda S),

2013/14:Fi227 av Markus Wiechel (SD) yrkande 1,

2013/14:Fi279 av Johnny Skalin (SD),

2013/14:C240 av Markus Wiechel (SD) yrkande 1 och

2013/14:C389 av Markus Wiechel m.fl. (SD) yrkande 2.

Reservation 6 (MP)

7. Insättningsgarantins täckningsbelopp

Riksdagen avslår motion

2013/14:Fi246 av Thoralf Alfsson (SD).

8. Kreditupplysningar och bluffakturor

Riksdagen avslår motionerna

2013/14:Fi204 av Jan Ertsborn och Anita Brodén (båda FP),

2013/14:Fi224 av Jan Ericson (M),

2013/14:Fi232 av Lena Asplund (M),

2013/14:Fi289 av Lars-Axel Nordell (KD) yrkande 1,

2013/14:Fi290 av Kent Ekeroth (SD) yrkandena 4 och 5 samt

2013/14:Fi305 av Saila Quicklund och Eva Lohman (båda M).

Reservation 7 (SD)

9. Inkassoföretags faktureringar

Riksdagen avslår motionerna

2013/14:Fi280 av Johnny Skalin (SD) och

2013/14:Fi290 av Kent Ekeroth (SD) yrkande 2.

Reservation 8 (SD)

10. Flytträtt av pensionssparande

Riksdagen avslår motion

2013/14:Fi235 av Annika Eclund (KD) yrkandena 1 och 2.

11. Försäkringspremier och betalningsanmärkningar

Riksdagen avslår motion

2013/14:Fi237 av Hans Hoff (S).

Reservation 9 (S, V)

12. Åtgärder mot barnpornografi

Riksdagen avslår motion

2013/14:Ju388 av Mats Odell (KD) yrkande 1.

Stockholm den 25 mars 2014

På finansutskottets vägnar

Anna Kinberg Batra

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Anna Kinberg Batra (M), Fredrik Olovsson (S), Pia Nilsson (S), Göran Pettersson (M), Peder Wachtmeister (M), Bo Bernhardsson (S), Carl B Hamilton (FP), Marie Nordén (S), Per Åsling (C), Sven-Erik Bucht (S), Staffan Anger (M), Per Bolund (MP), Anders Sellström (KD), Ulla Andersson (V), Jörgen Andersson (M), Ann-Kristine Johansson (S) och David Lång (SD).

Utskottets överväganden

Kontanthantering

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om kontanthantering. Utskottet avstyrker motionsyrkandena bl.a. med hänvisning till att ett tvång för banker och näringsidkare att hantera kontanter riskerar att leda till att banker på affärsmässiga grunder lägger ned bankkontor på landsbygden, vilket skulle motverka det syfte som motionärerna vill uppnå. Utskottet konstaterar också att Post- och telestyrelsen tillsammans med länsstyrelserna har regeringens uppdrag att arbeta för regionala stöd- och utvecklingsinsatser för att säkerställa att alla i samhället har tillgång till grundläggande betaltjänster. När det gäller värdetransportföretagen i kontanthanteringskedjan vill utskottet avvakta Kontanthanteringsutredningens förslag.

Jämför reservation 1 (S, V).

Motionerna

I kommittémotion 2013/14:Fi201 av Ulla Andersson m.fl. (V) anförs att bankerna ska åläggas att upprätthålla en viss kontanthantering. Ett tillkännagivande yrkas med detta innehåll. Motionärerna konstaterar att antalet bankkontor som hanterar kontanter har minskat i snabb takt sedan 2009 då samtliga bankkontor hanterade kontanter. Denna utveckling innebär en begränsning av många människors rätt till sina pengar och drabbar särskilt människor i glesbygden. Motionärerna menar att bankernas argument om att en minskad kontanthantering ger säkrare bankkontor och en bättre arbetsmiljö inte är hållbara. Till exempel har livsmedelsaffärer, till vilka bankerna vill styra över kundernas kontanthantering, en lägre säkerhetsnivå än bankerna. Ett liknande yrkande läggs fram av Lena Sommestad och Anders Karlsson (båda S) i motion 2013/14:Fi260 yrkande 1. I yrkande 2 föreslås vidare ett tillkännagivande om att utreda om det finns skäl att begränsa möjligheten för privata marknadsaktörer att avtala bort rätten att betala en skuld med sedlar och mynt.

I motion 2013/14:Fi220 anser Jan Ericson (M) att bankerna har ett samhällsansvar i vilket det ingår en skyldighet att ha en rimlig kontanthantering. Ett tillkännagivande yrkas med detta innehåll.

Ola Johansson och Per Lodenius (båda C) framhåller i motion 2013/14:Fi256 att problemet med att bankkontoren inte hanterar kontanter är särskilt stort för föreningslivet. Många föreningskassörer känner sig tvingade att förvara stora mängder kontanter hemma under lång tid, trots den ökade

risk för både inbrott och överfall som det för med sig. Motionärerna föreslår ett tillkännagivande om föreningslivets behov att kunna sätta in kontanter på bankkontor.

I motion 2013/14:Fi253 av Raimo Pärssinen (S) anförs att regeringen bör lämna förslag på hur bankerna ska ta ett större ansvar för kontanthantering i samband med det förestående sedelbytet där alla sedlar och mynt ska bytas ut till sommaren 2017 och yrkar på ett tillkännagivande i enlighet med detta. Motionären menar att rånrisken kommer att öka när mängden kontanter blir större än vanligt i butikskassorna på grund av sedelbytet. Därför anser motionären att det inte finns någon logik i att diskutera hur man med skottsäkra västar i bepansrade fordon ska hantera kontanter samtidigt som man låter bli att tala om butikspersonal som sitter helt oskyddad.

Börje Vestlund (S) föreslår i motion 2013/14:Fi273 ett tillkännagivande om att regeringen ska se över hela kontanthanteringssystemet, bl.a. mot bakgrund av hur känsligt betalssystemet är och vad konsekvenserna blivit av att såväl banker som staten helt har tagit sin hand från kontanthantering.

I motion 2013/14:Fi221 anför Jan Ericson (M) att konkursen i värdetransportföretaget Panaxia drabbade många småföretag hårt då deras dagskassar försvann. Att värdetransportföretag inte höll klientmedel avskilda från den egna ekonomin förvånade många. Motionären välkomnar att regeringen nu gör en översyn av regelverket för kontanthantering i Sverige och framhåller möjligheten att i det arbetet överväga att värdetransportföretag bör hålla klientmedel åtskilda från sin egen ekonomi.

Krister Hammarbergh (M) begär i motion 2013/14:Fi225 att regeringen ska överväga att se över möjligheten för staten att öka tillsynen över värdetransportföretag. Motionären konstaterar att en obligatorisk tillsyn kan säkerställa att en samhällsviktig och systembärande verksamhet kan fortsätta även om t.ex. ett värdetransportföretag skulle hamna på obestånd.

Tidigare behandling

Som en följd av värdetransportföretaget Panaxias konkurs och med anledning av ett förslag från Riksbanken behandlade utskottet i betänkande 2012/13:FiU19 frågor om kontanthantering i Sverige.

Utskottet ansåg att det är av stor betydelse att kontanthantering i Sverige fungerar väl. Eftersom kontanter spelar en viktig roll som betalningsmedel kan det skapa problem för hushåll och företag om kontanthantering inte fungerar. En väl fungerande kontanthantering är enligt utskottet av stor betydelse för tillgången till och möjligheten att använda kontanter. Mot den bakgrunden föreslog utskottet att riksdagen skulle besluta om ett tillkännagivande om att regeringen skulle tillsätta en utredning om kontanthantering. Riksdagen beslutade om tillkännagivandet den 23 januari 2013.

Kompletterande information

Trafikuskottets betänkande 2013/14:TU3 Postservice och grundläggande betaltjänster

Med grundläggande betaltjänster avses tre tjänster: betalningsförmedling (dvs. möjligheten att betala räkningar och ta emot utbetalningar), uttag av kontanter och hantering av dagskassor för företag och föreningar.

Målet är att alla i samhället ska ha tillgång till grundläggande betaltjänster till rimliga priser (prop. 2006/07:55, bet. 2006/07:TU16, rskr. 2006/07:205). I samband med beslutet om detta mål förtydligades också att statens ansvar för de grundläggande betaltjänsterna omfattar orter och landsbygd där behovet inte tillgodoses av marknaden.

Trafikuskottet framhåller i sitt betänkande att det är av central betydelse att alla i samhället har tillgång till grundläggande betaltjänster och att det i första hand är marknaden som ska tillgodose allmänhetens behov. Bara i de fall marknaden inte klarar det ska staten träda in och säkerställa servicen.

Interpellation 2013/14:236 till statsrådet Peter Norman om kassaservice i Gävleborg

Ulla Andersson (V) frågade vilka åtgärder statsrådet avser att vidta för att möjliggöra kontanthantering och grundläggande betalervice på landsbygden.

I sitt interpellationssvar den 25 februari 2014 hänvisade statsrådet till ett tidigare interpellationssvar (2012/13:45) där han framhöll att det är beklagligt när personer kommer i kläm till följd av minskad kontanthantering. Från ett konsumentperspektiv är det enligt statsrådet angeläget att det finns tillgång till kontanter för den som så önskar och att det finns möjligheter att gör såväl uttag som insättningar av kontanter. Att reglera var affärsbankerna ska etablera sig är dock inte rätt väg att gå. Inte heller bör bankernas tillhandahållande av kontanter regleras. Om man skulle införa ett tvång för banker att tillhandahålla kontanter är statsrådets uppfattning att det finns en uppenbar risk att bankerna lägger ned de få kontor de har på landsbygden. Statsrådet håller med interpellanten om att banker har ett samhällsuppdrag, dels genom att de har en viktig roll i samhällsekonomin, dels för att de har en implicit statsgaranti och inte kan gå omkull. Samtidigt menar statsrådet att en förbisedd åtgärd i frågan om kontanthantering är att fackföreningar, ideella organisationer och andra kräver att bankerna tillhandahåller kontanter till medlemmarna. Detta menar statsrådet är en fruktbar väg framåt.

Svar på skriftlig fråga till statsrådet Peter Norman om inställningen till kontanter (2013/14:369)

Anders Karlsson (S) frågade statsrådet Peter Norman om regeringens konkreta uppfattning om den utfasning av kontanter som nu eventuellt sker.

Statsrådet svarade på frågan den 5 februari 2014. I sitt svar slår statsrådet fast att det inte är aktuellt att fasa ut kontanter i Sverige, samtidigt som han konstaterar att utvecklingen går mot att allt fler konsumenter väljer att betala på andra sätt än med kontanter, t.ex. med kort eller via mobiltelefon. Statsrådet anser att det ur ett konsumentperspektiv är angeläget att det dels finns god tillgång till kontanter för den som önskar, dels tillräckliga möjligheter att göra såväl uttag som insättningar av kontanter.

I sitt svar nämner statsrådet att länsstyrelserna tillsammans med Post- och telestyrelsen har regeringens uppdrag att arbeta för regionala stöd- och utvecklingsinsatser för att trygga tillgången till grundläggande betaltjänster på de orter och landsbygd där samhällets behov inte längre tillgodoses av marknaden. För arbetet med att bedöma behovet av och för att genomföra stöd- och utvecklingsinsatser för att trygga tillgången till grundläggande betaltjänster kan länsstyrelserna söka medel från Post- och telestyrelsen.

Svar på skriftlig fråga till statsrådet Peter Norman om bankernas kontanthantering (2011/12:312)

Ulla Andersson (V) frågade Peter Norman om regeringen avsåg att ta något initiativ för att tvinga de stora affärsbankerna att upprätthålla någon form av kontanthantering.

I sitt svar den 1 februari 2012 konstaterade Peter Norman att utbudet och servicenivån skiljer sig åt mellan de olika bankerna och att man många gånger som kund har möjlighet att välja en bank som i högre grad än andra tillhandahåller kontanthantering över disk, eller i varje fall möjliggör insättningar och uttag i automater. Trots skillnaderna i produktutbud och servicenivå mellan bankerna kan samtliga banker likväl ha svårt att på affärsmässiga grunder upprätthålla en tillfredsställande kontanthantering på vissa ställen i landet. Statsrådet förstår att det finns en besvikelse på orter där bankerna upphör med denna service och att det vilar ett tungt ansvar på bankerna att tydligt förklara för sina kunder varför beslutet tas och vad de kan erbjuda sina kunder istället.

Kontanthanteringsutredningen

Regeringen har givit en särskild utredare i uppdrag att analysera hur regelverket för företag som medverkar i kontanthanteringen i Sverige bör vara utformat (dir. 2013:71). Utredaren ska bl.a. klargöra Riksbankens roll i kontanthanteringen och ta ställning till om staten åter bör ta på sig hela eller delar av ansvaret för kontanthanteringen. Enligt uppdraget ska också kontanthanteringskedjans aktörer identifieras och bristerna i regelverket när det gäller dessa ses över. Utredaren ska utarbeta de författningsförslag som behövs för att säkerställa ett heltäckande regelverk för kontanthanteringen. Enligt direktivet ska utredaren redovisa sina förslag senast den 1 september 2014.

Information från statssekreterare Johanna Lybeck Lilja den 13 mars 2014

Statssekreterare Johanna Lybeck Lilja kallades till utskottets sammanträde den 13 mars 2014 för att informera om regeringens arbete med frågor om kontanthantering. Statssekreteraren upprepade det som statsrådet Peter Nor-mann framfört i frågesvar och interpellationsdebatter, nämligen att om man skulle införa ett tvång för banker att tillhandahålla kontanter finns det en tydlig risk att bankerna lägger ned de kontor de har på landsbygden. Statssekreteraren hänvisade också till det uppdrag länsstyrelserna har tillsammans med Post- och telestyrelsen att trygga tillgången till grundläggande betaltjänster på de orter där samhällets behov inte längre tillgodoses av marknaden.

Finansutskottets ställningstagande

Riksdagen har beslutat om ett mål när det gäller grundläggande betaltjänster, dvs. möjligheten att betala räkningar och ta emot utbetalningar, uttag av kontanter och hantering av dagskassor för företag och föreningar. Målet är att alla i samhället ska ha grundläggande tillgång till dessa betaltjänster till rimliga priser (bet. 2006/07:TU16, rskr. 2006/07:205). Utskottet vill betona att det är av central betydelse att alla i samhället har tillgång till grundläggande betaltjänster och att det i första hand är marknaden som ska tillgodose allmänhetens behov. Samtidigt konstaterar utskottet att statens ansvar för de grundläggande betaltjänsterna omfattar orter och landsbygd där behovet av grundläggande betaltjänster inte tillgodoses av marknaden och att Post- och telestyrelsen har regeringens uppdrag att arbeta för regionala stöd- och utvecklingsinsatser för att säkerställa detta.

Kontanter spelar en viktig roll som betalningsmedel och trots att utvecklingen går mot att allt fler konsumenter väljer att betala på andra sätt än med kontanter, har utskottet förståelse för att det finns en besvikelse över att banker upphör med denna service eller över att näringsidkare inte tar emot kontanter som betalning. Enligt utskottets mening är det däremot inte aktuellt att lagstifta om ett tvång för banker och näringsidkare att hantera kontanter. Risken är att ett sådant tvång t.ex. skulle leda till att banker på affärsmässiga grunder lägger ned bankkontor på landsbygden och därmed motverkar det syfte som motionärerna vill uppnå.

När det gäller värdetransportföretagens del i kontanthanteringskedjan vill utskottet liksom i betänkande 2012/13:FiU22 understryka att en väl fungerande kontanthantering är av stor betydelse för tillgången till och möjligheten att använda kontanter. Kontanthanteringsutredningen, som ska lämna sitt betänkande senast den 1 september 2014, har i uppdrag att analysera hur regelverket för företag som medverkar i kontanthanteringen i Sverige bör vara utformat. Utskottet finner det inte motiverat att föregripa utredningens arbete.

Utskottet avstyrker därmed de aktuella motionsyrkandena.

Sparbanker och lokal närvaro av banker

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om sparbanker och lokal närvaro av banker. Utskottet avstyrker motionsyrkandena bl.a. mot bakgrund av att egenkapitalbevis inte går att förena med att sparbanker ska drivas utan enskilt vinstintresse och att regeringen avser att tillsätta en utredning för att belysa villkoren för de mindre bankerna till följd av EU-regelverket på bankområdet.

Jämför reservation 2 (S, MP, V).

Motionerna

I motion 2013/14:Fi264 föreslår Ann-Kristine Johansson m.fl. (S) ett tillkännagivande om lokala sparbanker. Motionärerna anför att sparbanksrörelsen måste ges bättre möjligheter att fungera som motor för utveckling i de regioner och kommuner som saknar en lokal sparbank. För att bidra till en utveckling och breddning av sparbanksrörelsen föreslår motionärerna att staten ska erbjuda lån eller kreditgarantier för att sparbanker ska kunna etablera sig på orter med stort behov av en lokal sparbank. Ett sådant system skulle också kunna kombineras med s.k. egenkapitalbevis. Motionärerna framhåller vidare att de lokala sparbankerna har en lång tradition av små kreditförluster, och därför bör möjligheten att skapa olika regler med avseende på bankernas allmänna risknivå i kredithanteringen diskuteras. Avslutningsvis anser motionärerna att sparbankslagen från 1987 bör ses över.

I motion 2013/14:Fi306 begär Valter Mutz och Annika Lillemets (båda MP) yrkande 1 att regeringen låter utreda hur sparbankernas villkor kan stärkas samt om en s.k. CDFI-plattform (Community Development Financial Institution) skulle behövas även i Sverige. Denna form av kreditinstitut har enligt motionärerna etablerats med hjälp av statliga medel både i USA och i Storbritannien i ekonomiskt eftersatta områden med svag närvaro av konventionella banker.

Kent Persson m.fl. (V) anför i kommittémotion 2013/14:N360 yrkande 8 att det är nödvändigt med en översyn av banklagstiftningen och regelverk för att minska de administrativa bördorna för små lokala sparbanker. Bankkonkurrensen behöver breddas, och därför vill motionärerna att regeringen ser över möjligheterna till både statligt uppstartsstöd och kapitalisering av lokala sparbanker. Ett tillkännagivande yrkas enligt detta.

Peter Jeppson m.fl. (S) föreslår i motion 2013/14:Fi285 ett tillkännagivande om sparbankernas möjligheter att konkurrera på samma villkor som andra banker. Att ge sparbanker rätt att utfärda sparbanksaktier, motsvarande egenkapitalinsatser eller förlagsinsatser, skulle kunna ge sparbankerna samma möjligheter att ta in externt kapital som sina konkurrenter.

Jennie Nilsson m.fl. (S) föreslår i kommittémotion 2013/14:N426 yrkande 14 ett tillkännagivande om behovet av att utreda ett system med egenkapitalbevis.

I motion 2013/14:Fi208 av Jonas Eriksson och Jan Lindholm (båda MP) anförs antalet bankkontor har minskat kraftigt under de senaste tjugo åren och att den största minskningen har skett på landsbygden. Mot denna bakgrund föreslår motionärerna i yrkande 1 ett tillkännagivande om att regeringen bör tillsätta en utredning om hur den lokala närvaron av bankverksamhet och bankkontor kan stärkas på landsbygden och på andra platser där tillgängligheten till banker är låg.

Tidigare behandling

När utskottet senast behandlade motionsyrkanden om att stärka villkoren för sparbankerna, t.ex. genom egenkapitalbevis, i betänkande 2012/13:FiU22 framhöll utskottet den roll som sparbankerna kan fylla för att bidra till ökad mångfald och konkurrens på den svenska bankmarknaden. Utskottet påpekade dock att utgångspunkten måste vara konkurrensneutralitet med avseende på förutsättningarna för att starta och driva verksamhet. Mot bakgrund av den utredning som Finansdepartementet hade gjort om egenkapitalbevis föredrog statssekreterare Johanna Lybeck Lilja vid utskottets sammanträde den 21 mars 2013, ansåg utskottet att det var angeläget att försöka skapa nya finansieringsformer för lokala sparbanker som passade för både nya och befintliga banker. Utskottet välkomnade att regeringen skulle utreda frågan vidare sedan det visat sig vara svårt att införa egenkapitalbevis i Sverige. Även om utskottet inte hade för avsikt att föregripa en sådan utredning, betonades vikten av att utredningen hanterades skyndsamt och att regeringen återkom så snart det var möjligt med förslag till lösningar på finansieringsfrågan.

Kompletterande information

Statssekreterare Johanna Lybeck Lilja kallades till utskottets sammanträde den 13 mars 2014 för att informera om egenkapitalbevis. Statssekreteraren redogjorde för regeringens argument mot att införa egenkapitalbevis som hon framfört i utskottet tidigare. Samtidigt aviserade statssekreteraren att regeringen har för avsikt att tillsätta en utredning för att belysa villkoren för de mindre bankerna till följd av de nya regelverk på bankmarknaden som under de senaste åren har förhandlats fram inom EU.

Finansutskottets ställningstagande

För att bidra till ökad mångfald och konkurrens på den svenska bankmarknaden har sparbankerna en viktig roll att fylla. Samtidigt måste förutsättningarna för att starta och driva bankverksamhet vara konkurrensneutrala, varför eventuella nya finansieringsformer för lokala sparbanker måste

passa både för nya och för redan befintliga banker. Utskottet delar slutsatsen i Finansdepartementets utredning, nämligen att det är svårt att införa egenkapitalbevis i Sverige bl.a. därför att det inte går att förena med kravet i sparbankslagen att sparbanksbanker inte ska drivas med enskilt vinstintresse och att det skulle behöva skapas en ny typ av bankföretag vid sidan av de befintliga. Utskottet ser positivt på att regeringen avser att tillsätta en utredning för att belysa villkoren för de mindre bankerna till följd av EU-regelverket på bankområdet. I en sådan utredning kan frågan om de mindre bankernas tillgång till kapital naturligtvis belysas, men en annan angelägen fråga ur de mindre bankernas perspektiv är enligt utskottet frågan om proportionaliteten i de regelverk som förhandlats fram inom EU och den ökade rapporteringsskyldighet som regelverket innebär. Detta är också en fråga som sparbanksrörelsen själv lyfter fram. Utskottet vill betona vikten av att den aviserade utredningen inte dröjer.

Utskottet avstyrker därmed de aktuella motionsyrkandena.

Uppdelning av banker

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande om uppdelning av banker. Utskottet avstyrker motionsyrkandet med hänvisning till att ett EU-förslag i frågan nyligen presenterats och att förhandlingarna om detta kommer att inledas under våren 2014.

Jämför reservation 3 (MP, V).

Motionen

I motion 2013/14:Fi207 av Jonas Eriksson m.fl. (MP) föreslås att en utredning tillsätts med uppgift att föreslå en ny lagstiftning för den svenska banksektorn i syfte att juridiskt separera affärsbankers traditionella in- och utlåning från trading och investmentbanker. Motionärerna anför att handeln med värdepapper och nya komplexa finansiella innovationer har vuxit och kommit att utgöra en allt större andel av många bankers verksamhet. Att bedöma värdet av dessa produkter är svårt och riskerna är därmed höga. Även om både EU och Sverige successivt höjer kapitaltäckningskraven för bankerna, så förändrar inte detta de finansiella kopplingarna mellan traditionell bankverksamhet och trading. Motionärerna anser att staten inte ska behöva engagera sig för att rädda banker vars kris beror på stora risktaganden i trading. Vidare anser motionärerna att den statliga insättningsgarantin ska begränsas till affärsbankers traditionella in- och utlåning.

Tidigare behandling

Ett likalydande motionsyrkande behandlades av utskottet i betänkande 2011/12:FiU22 och betänkande 2012/13:FiU22. Utskottet avstyrkte yrkandena med hänvisning till det omfattande nationella och internationella arbete som pågår för att stärka stabiliteten i de finansiella systemen.

I oktober 2012 lade EU-kommissionens expertgrupp, ledd av den f.d. finske centralbankschefen Erkki Liikanen, fram en rapport om den senaste finanskrisen. För att minska riskerna föreslogs bl.a. att banker delas upp så att tradingverksamhet skiljs från vanlig bankverksamhet och läggs i ett separat bolag. Med anledning av rapporten anordnade utskottet den 10 september 2013 en offentlig utfrågning om att förebygga och hantera finansiella kriser med Erkki Liikanen.

Kompletterande information

Den 29 januari presenterade EU-kommissionen ett förslag till förordning med nya regler för att hindra de största och mest komplexa bankerna från att ägna sig åt handel för egen räkning (KOM (2014) 43). De nya reglerna ska också ge tillsynsmyndigheterna befogenhet att kräva att dessa banker avskiljer potentiellt riskfylld handel från sin inlåningsverksamhet om det äventyrar den finansiella stabiliteten. Kommissionen föreslår att förbudet mot egenhandel ska börja gälla den 1 januari 2017 och att tillsynsmyndigheternas separationsbefogenheter ska börja gälla den 1 januari 2018.

I regeringens faktapromemoria 2013/14:FPM59 redovisar regeringen sin preliminära ståndpunkt. Även om regeringen är positiv till förändringar som förstärker det finansiella systemet och den finansiella stabiliteten anser den att en separation av tradingverksamhet inte med säkerhet löser det s.k. too-big-to-fail-problemet. Regeringen menar att en ex ante-separation kan försvaga bankernas balansräkningar, vilket i sin tur kan leda till oönskade effekter för den reala ekonomin. Även marknadslikviditeten i olika värdepapper kan påverkas, vilket kan få stor effekt på mindre ekonomier. Dessa motiv tas även upp i kommissionens konsekvensbedömning av förslaget. Regeringen anser att det är lämpligare att arbeta med åtgärder som kapitalkrav och ex post-separation. Ett beslut om separation bör dessutom baseras på institutets risktagande och inte dess storlek, anser regeringen. Dessutom påpekas att kapitalkrav och ex post-separation skulle omfatta alla banker, dvs. även de som enligt förordningsförslaget skulle undantas från förordningen.

Enligt faktapromemorian har det grekiska ordförandeskapet aviserat att förhandlingarna i rådsarbetsgruppen preliminärt ska inledas under senare halvan av våren 2014. Förslaget har underställts riksdagen för subsidiaritetskontroll och tidsfristen för subsidiaritetsprövningen går ut den 16 april 2014.

Finansutskottets ställningstagande

Utskottet har vid tidigare behandling av liknande motionsyrkanden framhållit vikten av stabila finansiella system och system som värnar detta. Utskottet vidhåller denna uppfattning och kan konstatera att frågan om risktagande inom banksektorn och ansvaret för sådant risktagande är mycket aktuell och föremål för diskussioner och åtgärder inom EU. Utskottet finner ingen anledning att föregripa den förhandlingsprocess om förslagen som nu startar och avstyrker därmed motionsyrkandet.

Grön investeringsbank

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande om att regeringen bör låta utreda hur en grön investeringsbank skulle kunna etableras i Sverige. Utskottet avstyrker motionsyrkandet med hänvisning till att statens roll i förhållande till den finansiella strukturen främst bör vara att reglera och utöva tillsyn.

Jämför reservation 4 (MP, V).

Motionen

Valter Mutt och Annika Lillemets (båda MP) föreslår i motion 2013/14:Fi306 yrkande 2 ett tillkännagivande om att regeringen bör låta utreda hur en grön investeringsbank skulle kunna etableras i Sverige. Motionärerna anför att det i Sverige skulle behövas en väl kapitaliserad grön investeringsbank för att få fart på innovation och företagande i gröna branscher och hänvisar till att en sådan bank etablerades i Storbritannien 2012.

Tidigare behandling

Ett likalydande motionsyrkande behandlades i bet. 2011/12:FiU22. Utskottet avstyrkte yrkandet med motiveringen att det redan finns olika möjligheter att genom statlig medverkan stödja bl.a. gröna innovationsprojekt. Utskottet framhöll vidare att statens viktigaste roll i förhållande till den finansiella infrastrukturen bör vara att reglera och utöva tillsyn över denna.

Finansutskottets ställningstagande

Tillgång till riskkapital är viktigt för att främja Sveriges tillväxt och konkurrenskraft. Utskottet anser dock, i enlighet med vad utskottet framhållit tidigare, att statens viktigaste roll i förhållande till den finansiella infrastrukturen bör vara att reglera och utöva tillsyn över denna. Mot denna bakgrund avstyrker utskottet det aktuella motionsyrkandet.

Amorteringskrav på bostadslån

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om amorteringskrav på bostadslån. Utskottet hänvisar till de åtgärder som vidtagits av myndigheter och branschorganisationer samt till att en utredning har i uppdrag att överväga frågan om en sund amorteringskultur på bostadslånemarknaden.

Jämför reservation 5 (SD).

Motionerna

Stefan Svanström (KD) begär i motion 2013/14:Fi276 att regeringen ska utreda effekterna av att slopa det bolånetak som Finansinspektionen har satt upp och i stället införa ett amorteringskrav på bostadslån för hushåll med hög belåning. Motionären konstaterar att även om bolånetaket har fyllt en viktig funktion när det gäller att minska samhällets och bankernas sårbarhet vid kriser, innebär det att sårbarheten ökat för de hushåll som nu i stället tvingas ta blancolån för att ha råd med en bostad.

I motion 2013/14:Fi296 föreslår Yilmaz Kerimo (S) ett tillkännagivande till regeringen om att se över möjligheten att vidta andra åtgärder än bolånetaket för att minska den totala skuldsättningen. Motionären anför att även om syftet med bolånetaket är vällovligt finns det andra sätt som skulle kunna prövas, t.ex. ett obligatoriskt amorteringskrav vid större bostadslån.

Markus Wiechel (SD) föreslår i motion 2013/14:Fi316 ett tillkännagivande om att lagstifta om krav på amortering. Enligt motionären behövs ett lagstadgat amorteringskrav för att kunna stoppa en eventuell sprickande bostadsbubbla. Ett likalydande motionsyrkande läggs fram i kommittémotion 2013/14:C389 av Markus Wiechel m.fl. (SD) yrkande 6.

Tidigare behandling

Utskottet avstyrkte i förra årets betänkande om bank-, försäkrings- och kreditupplysningsfrågor (bet. 2012/13:FiU22) ett motionsyrkande om att införa ett amorteringskrav. Utskottet hänvisade dels till det allmänna råd om ett s.k. bolånetak som Finansinspektionen beslutade om 2010, dels till att Finansinspektionen i sin bolåneundersökning 2013 konstaterade att trenden med stadigt stigande belåningsgrader var bruten. Samtidigt underströk utskottet vikten av att regeringen fortsätter att vidta förebyggande åtgärder för att stabiliteten på bostads- och bolånemarknaden ska öka på medellång sikt.

Kompletterande information

Finansinspektionen fick i mars 2013 ett uppdrag att senast den 15 oktober 2013 redovisa en handlingsplan som anger vilka insatser som planeras för att stärka en sund amorteringskultur och hur dessa insatser kan genomföras samt en tidsplan för arbetet. Finansinspektionen redovisade sitt uppdrag den 14 oktober 2013. För att införa en reglering om en individuell amorteringsplan kan Finansinspektionen, enligt de förslag som redovisas i rapporten Individuellt anpassad amorteringsplan, besluta om föreskrifter med stöd av den s.k. sundhetsregeln i lagen (2004:97) om bank- och finansieringsrörelse. Finansinspektionen bedömer dock att det också krävs en ändring av konsumentkreditlagen. Finansinspektionen anger vidare att det vore lämpligt att ta frågan i beaktande när man ska införa det s.k. bolånedirektivet i svensk rätt. Regeringen beslutade den 6 februari 2014 om ett kommittédirektiv till en genomförandeutredning av EU-direktivet om bostadslåneavtal (dir. 2014:13). I utredarens uppdrag ingår att överväga åtgärder för en sundare amorteringskultur med utgångspunkt i Finansinspektionens förslag. Utredaren ska redovisa sitt uppdrag senast den 16 mars 2015.

Sedan 2010 finns det en rekommendation från Svenska Bankföreningen om att en låntagare bör amortera sitt bolån till 75 procent. Svenska Bankföreningen rapporterar att denna överenskommelse följs av bankerna. Samtidigt som Finansinspektionen presenterade sina förslag i oktober 2013 redovisade Svenska Bankföreningen en ny branschöverenskommelse som innebär att banken ska ta fram förslag till en individuell amorteringsplan i samband med att nya lån beviljas. I planen ska det framgå att amortering bör ske även vid belåning under 75 procent. Vidare ska amorteringsplanen ha ett långsiktigt perspektiv och innefatta kundens totala finansiella situation, varvid särskild hänsyn ska tas till att kunden har en betryggande marginal för förändringar i livssituationen, t.ex. vid pensionering. Av Bankföreningens rekommendation framgår också att bankerna vill lämna tydlig information om vad ett bolån innebär och ge realistiska räkneexempel på vad boendet kostar. Kunden ska också få särskild förhandsinformation om bolånemarknaden och dess produkter. Slutligen kommer låneavtalet och amorteringsplanen att dokumenteras. I mars 2014 utvidgade Svenska Bankföreningen sin amorteringsrekommendation till att gälla nya lån med en belåningsgrad över 70 procent.

Finansutskottets ställningstagande

Utskottet har i flera sammanhang haft anledning att konstatera att de svenska bolånetagarnas skuldsättning är hög och att den ökat under en längre tid. Samtidigt har det varit vanligt med amorteringsfrihet och den s.k. belåningsgraden har varit hög. Utskottet noterar att flera åtgärder har vidtagits för att komma till rätta med dessa förhållanden. Bland annat har Finansinspektionen utfärdat allmänna råd som innebär att nya bostadslån inte bör överstiga 85 procent av bostadens marknadsvärde. I oktober 2013

redovisade Svenska Bankföreningen en ny branschöverenskommelse som, vid sidan om en amorteringsrekommendation, innebär att banken ska ta fram förslag till en individuell amorteringsplan i samband med att nya lån beviljas. Utskottet ser positivt på dessa åtgärder som främjar en sundare amorteringskultur. Utskottet välkomnar att regeringen låter en särskild utredare överväga om ytterligare åtgärder är nödvändiga utifrån den handlingsplan om individuellt anpassade amorteringsplaner som Finansinspektionen presenterade i oktober 2013. Utskottet finner inte anledning att föregripa utredarens arbete som kommer att redovisas den 16 mars 2015 och avstyrker därmed de aktuella motionsyrkandena.

Kreditgivning till konsumenter och företag

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om kreditgivning till konsumenter. Utskottet avstyrker motionsyrkandena bl.a. med motiveringen att Finansinspektionen har i uppdrag att övervaka kreditinstitutens kreditgivning och kreditvillkor och att det redan finns bestämmelser om krav på kreditprövning. Dessutom kommer Konsumentverket att fr.o.m. den 1 april 2014 kunna ta ut en sanktionsavgift av näringsidkare som inte gör ordentliga kreditprövningar. Vidare delar utskottet regeringens uppfattning om att det inte är aktuellt att överväga en symmetrisk modell för ränteskillnadsersättning.

Jämför reservation 6 (MP).

Motionerna

I motion 2013/14:Fi218 av Carin Runesson och Kurt Kvarnström (båda S) anförs att det finns många företag som lånar ut pengar till oskäliga kostnader och att många låntagare hamnar i problem på grund av höga räntor och avgifter. Det återstår mycket att göra för att få acceptabla räntor och avgifter som kan hanteras av den enskilde låntagaren, anser motionärerna och föreslår ett tillkännagivande till regeringen om att göra en översyn av låneinstitutens räntor och avgifter.

I motion 2013/14:Fi208 av Jonas Eriksson och Jan Lindholm (båda MP) anförs att ett grundläggande problem för främst småföretagens möjlighet att få krediter är avsaknaden av transparens på marknaden, vilket bankernas räntesättning är ett exempel på. Färre lokala bankkontor och större koncentration till ett fåtal bankkoncerner minskar transparensen ytterligare, enligt motionärerna som i yrkande 2 föreslår att regeringen också bör låta utreda hur transparensen i banksektorn kan öka när det gäller villkor för kontanthantering, in- och utlåning, räntor och krediter.

Mot bakgrund av att allt för många låntagare hamnar i en negativ skuldspiral och lånar allt för mycket föreslår Markus Wiechel (SD) i motion 2013/14:Fi227 yrkande 1 ett tillkännagivande till regeringen om att införa karenstid vid utbetalning av lån.

Johnny Skalin (SD) föreslår i motion 2013/14:Fi279 ett tillkännagivande till regeringen om att säkra en rättvis ränteskillnadsersättning. Till skillnad från konsumenter som får betala ränteskillnadsersättning till banken om de förtidsinlöser ett lån som medför extra kostnader för banken, behöver inte banken ersätta konsumenten i ett läge där förtidsinlösen innebär att bankens intäkter ökar. Motionären anser att det ska finnas en möjlighet även för konsumenter att begära kompensation från banken vid förtida utlösta lån, om situationen medger detta.

För att förbättra företagets möjligheter till kreditprövning och minska risken för överskuldssättning föreslås i motion 2013/14:C240 av Markus Wiechel (SD) yrkande 1 och kommittémotion 2013/14:C389 av Markus Wiechel m.fl. (SD) yrkande 2 tillkännagivanden om att regeringen utreder möjligheten att införa ett integritetssäkert heltäckande kreditregister med samtliga medborgares skulder.

Gällande rätt

Ångerrätt vid lån

I 21–25§§ konsumentkreditlagen (2010:1846) finns det bestämmelser om konsumentens ångerrätt när det gäller kreditavtal. Enligt 21 § har konsumenten rätt att frånträda ett kreditavtal genom att till kreditgivaren lämna eller sända ett meddelande om detta inom 14 dagar från den dag då ångerfristen börjar löpa. Om lånebeloppet har betalats ut är konsumenten skyldig att betala tillbaka lånebeloppet och ränta till långivaren.

Ränteskillnadsersättning

På bolån finns det däremot ingen ångerrätt, men det går att lösa bolån i förtid. Däremot har konsumenten enligt 32 § konsumentkreditlagen rätt att betala sin skuld till kreditgivaren före den avtalade förfallotiden. Om skulden betalas i förtid har kreditgivaren rätt till ersättning, s.k. ränteskillnadsersättning.

Kreditprövning

Bestämmelser om krav på kreditprövning finns i både 12 § konsumentkreditlagen (2010:1846) och i 8 kap. 1 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse. Konsumentkreditlagens bestämmelser rör förhållandet mellan näringsidkaren och konsumenten, medan lagen om bank- och finansieringsrörelse innehåller bestämmelser som de finansiella företagen ska följa för att få bedriva sin verksamhet. Bestämmelserna om kreditprövning i lagen om bank- och finansieringsrörelse avser kreditinstitutens kreditgiv-

ning till såväl företag som konsumenter. Konsumentverket och Finansinspektionen utövar tillsyn och har båda utfärdat allmänna råd när det gäller kravet på kreditprövning.

När det gäller vilket beslutsunderlag som krävs vid en kreditprövning anges det i 12 § konsumentkreditlagen att kreditprövningen ska grundas på tillräckliga uppgifter om konsumentens ekonomiska förhållanden. Uttrycket ”tillräckliga uppgifter” är enligt förarbetena till bestämmelsen (prop. 2009/10:242 s. 100) hämtat från Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal (konsumentkreditdirektivet). Med tillräckliga uppgifter avses att näringsidkaren måste samla in så många uppgifter att konsumentens betalningsförmåga för krediten i fråga kan bedömas med en hög grad av säkerhet. Enligt förarbetena kan flera uppgiftskällor behöva användas. Uppgifter kan inhämtas från konsumenten, från en kreditupplysning, från en databas som förs av en myndighet, t.ex. Kronofogdemyndigheten, eller från kreditgivarens eget register eller egna databas.

I den näringsrättsliga regleringen för bank- och finansieringsrörelse anges att ett kreditinstituts kreditprövning ska vara organiserad så att den som fattar beslut i ett ärende har tillräckligt beslutsunderlag för att bedöma risken med att bevilja krediten (8 kap. 2 § lagen om bank- och finansieringsrörelse). Av förarbetena till den bestämmelsen framhålls att detta bl.a. innebär krav på att det finns system för att få fram information till beslutsnivån. Informationen om den som söker lån kan omfatta intjäningsförmåga, förmögenhetsställning, betalningsvilja, kopplingen till andra låntagare i kreditinstitutet och liknande förhållanden av betydelse vid bedömningen av risken med att bevilja krediten (prop. 2002/03:139 s. 536).

Tidigare behandling

Utskottet avstyrkte i förra årets betänkande om bank-, försäkrings- och kreditupplysningsfrågor (bet. 2012/13:FiU22) liknande motionsyrkanden om hushållens skuldsättning, ökad makt för bolånekunderna och begränsning av riskfylld kreditgivning. Utskottet hänvisade till de åtgärder som regeringen och Finansinspektionen vidtagit på området och fann inga skäl att ta några särskilda initiativ med anledning av motionsyrkandena.

Kompletterande information

Finansinspektionen ska övervaka kreditinstitutens kreditgivning och kreditvillkor samt följa räntesättningen

Finansinspektionen har under ett par år i sitt regleringsbrev haft i uppdrag att övervaka kreditinstitutens kreditgivning och kreditvillkor till företagen och hushållen samt att följa räntesättning och ställa räntesättningen i relation till institutens upplåningskostnader för olika löptider. Finansinspektionen har fått samma uppdrag under 2014. Redovisningen ska göras i en s.k.

stabilitetsrapport. Enligt förordning (2009:93) med instruktion för Finansinspektionen ska myndigheten fr.o.m. den 1 januari 2014 redovisa stabilitetsrapporter två gånger om året, senast den 20 juni och den 15 december varje år.

Proposition 2013/14:44 Rättvisare regler vid förtidsinbetalning av bostadslån

Regeringens proposition om rättvisare regler vid förtidsinbetalning av bostadslån (prop. 2013/14:44) har behandlats av civilutskottet. Propositionen föranledde inte några följdmotioner. I betänkande 2013/14:CU15 föreslår civilutskottet att propositionen ska bifallas. Kammaren kommer enligt planeringen att behandla betänkandet den 26 mars 2014.

Regeringen anger i propositionen (s.12 ff.) att reglerna om ränteskillnadsersättning har sin grund i den avtalsrättsliga principen om att en part som säger upp ett avtal i förtid ska ersätta motparten för den förlust som uppstår på grund av den förtida uppsägningen. En part ska kunna inrätta sig efter det ingångna avtalet och inte i onödan behöva oroa sig – eller i förhand kompensera sig – för risken att motparten avslutar avtalet i förtid. Särskilt viktigt blir detta, enligt regeringen, i situationer där den ena parten har en obegränsad rätt att i förtid säga upp avtalet, medan motpartens motsvarande rätt är begränsad. Regeringen anser därför att en självklar utgångspunkt även fortsättningsvis ska vara att en konsument som säger upp ett avtal i förtid i princip ska täcka kreditgivarens förlust (se prop. 1991/92:83 s. 70 och 1993/94:201 s. 9). Regeringen anser att reglerna alltså ska bygga på att ränteskillnadsersättningen är en kompensation för den förtida uppsägningen av låneavtalet. Ett lån med bunden ränta är inte att betrakta som en placering som konsumenten kan få avkastning på, beroende på förändringar på räntemarknaden. Med hänsyn till detta anger regeringen att det inte är aktuellt att överväga en symmetrisk modell som innebär att kreditgivaren i vissa räntelägen skulle ersätta konsumenten.

Sanktionsavgift vid bristande kreditprövningar

Den 1 april 2014 träder ändringar i konsumentkreditlagen i kraft som innebär att Konsumentverket ska kunna ta ut en sanktionsavgift av näringsidkare som vid kreditgivning till konsumenter inte gör ordentliga kreditprövningar (prop. 2013/14:34, bet. 2013/14:CU13, rskr. 2013/14:150). Bestämmelsen syftar till att stärka konsumentskyddet vid kreditgivning och därigenom minska överskuldssättningen bland konsumenter.

Finansutskottets ställningstagande

När det gäller frågan om att regeringen bör göra en översyn av låneinstitutens räntor och avgifter, noterar utskottet att Finansinspektionen även under 2014 fått i uppdrag att övervaka kreditinstitutens kreditgivning och kreditvillkor till företag och hushåll. Enligt uppdraget ska myndigheten

dessutom följa räntesättning och ställa räntesättningen i relation till institutens upplåningskostnader för olika löptider. Finansinspektionen ska redovisa resultatet av övervakningen i den s.k. stabilitetsrapport som myndigheten enligt sin instruktion ska lämna till regeringen. Utskottet noterar att Finansinspektionen fr.o.m. den 1 januari 2014 nu kommer att redovisa s.k. stabilitetsrapporter två gånger om året.

Civilutskottet har behandlat regeringens proposition om rättvisare regler vid förtidsinbetalning av bostadslån (bet. 2013/14:CU15). Civilutskottet har inte haft något att invända mot förslaget och yrkar i sitt betänkande bifall till propositionen. I likhet med civilutskottet ställer sig finansutskottet bakom regeringens överväganden i frågan om ränteskillnadsersättning. Ett lån med bunden ränta är inte att betrakta som en placering som konsumenten kan få avkastning på, beroende på förändringar på räntemarknaden, och med hänsyn till detta delar utskottet regeringens uppfattning att det inte är aktuellt att överväga en symmetrisk modell som innebär att kreditgivaren i vissa räntelägen skulle ersätta konsumenten.

Bestämmelser om krav på kreditprövning finns i såväl konsumentkreditlagen som i lagen om bank- och finansieringsrörelse, vilket framgår av den kompletterande informationen ovan. Utskottet kan också konstatera att Konsumentverket fr.o.m. den 1 april 2014 ska kunna ta ut en sanktionsavgift av näringsidkare som vid kreditgivning till konsumenter inte gör ordentliga kreditprövningar.

Utskottet finner därför inga skäl att ta några särskilda initiativ med anledning av något av de aktuella motionsyrkandena och avstyrker dem.

Insättningsgarantins täckningsbelopp

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkande om insättningsgarantins täckningsbelopp. Utskottet hänvisar till att det förslag till EU-direktiv om insättningsgarantin som antas under våren innebär att det blir möjligt att räkna om täckningsbeloppet i svenska kronor.

Motionen

I motion 2013/14:Fi246 föreslår Thoralf Alfsson (SD) ett tillkännagivande till regeringen om att insättningsgarantins täckningsbelopp ska anges i svenska kronor, så att svenskarnas nej till euron i folkomröstningen 2003 respekteras. Ett täckningsbelopp angivet i svenska kronor säkerställer att insättare vet vilket belopp som omfattas av insättningsgarantin, vilket inte är fallet i dag då täckningsbeloppet endast anges i euro.

Gällande rätt

Enligt 4 § lagen (1995:1571) om insättningsgaranti har insättaren, givet att en insättning omfattas av insättningsgarantin, rätt till ersättning motsvarande dels insättningens belopp, dels upplupen ränta till den dag då ersättningen inträder. Genom en ändring i lagen, som trädde i kraft den 31 december 2010, får ersättningen uppgå till sammanlagt högst det belopp i kronor som vid tidpunkten för ersättningsrättens inträde motsvarar 100 000 euro. Beloppet i euro ska räknas om till svenska kronor enligt den valutakurs som gällde dagen för ersättningsrättens inträde.

Tidigare behandling

Vid finansutskottets behandling av regeringens förslag till ändring av insättningsgarantins täckningsbelopp hösten 2010 föreslog utskottet att riksdagen skulle besluta om ett tillkännagivande till regeringen om täckningsbeloppets utformning. Riksdagen beslutade i enlighet med utskottets förslag. Enligt tillkännagivandet ska regeringen i förhandlingarna inom ramen för EU-samarbetet sträva efter att ändringar av insättningsgarantidirektivet kommer till stånd för att göra det lättare för medlemsstaterna utanför euroområdet att genomföra direktivet i egen valuta och att regeringen vid genomförandet av det ändrade insättningsgarantidirektivet ska sträva efter att täckningsbeloppet formuleras i kronor.

Den 30 november 2010 höll utskottet överläggning med statsrådet Peter Norman om EU-kommissionens förslag till insättningsgarantidirektiv (KOM (2010) 368). Regeringen strävade efter att direktivet skulle göra det möjligt att underlätta genomförandet av direktivet i medlemsstater utanför euroområdet, speciellt när det gällde möjligheten att formulera täckningsbeloppet i svenska kronor. Regeringen arbetade för möjligheten att använda den nationella valutan ska finnas kvar i direktivförslaget. Utskottet uttryckte sitt stöd för regeringens ståndpunkt.

Kompletterande information

Efter att rådet under 2011 hade beslutat om en allmän inriktning inleddes förhandlingarna med Europaparlamentet i september 2011. Förhandlingarna, som har legat nere sedan sommaren 2012 på grund av kopplingarna till krishanteringsdirektivet, återupptogs i oktober 2013. Regeringens ståndpunkt var oförändrad, dvs. ersättningsbeloppet ska kunna anges i svenska kronor.

En preliminär överenskommelse om direktivförslaget nåddes mellan rådet och Europaparlamentet i december 2013. Den 3 mars 2014 antog rådet en ståndpunkt om direktivförslaget vid sin första behandling. Ståndpunkten går sedan till Europaparlamentet som, i enlighet med överenskommelsen, kommer att anta den utan ändringar vid sin plenarsession den 14 – 17 april 2014, varpå rättsakten är antagen.

Finansutskottets ställningstagande

Utskottet konstaterar att det enligt förslaget till EU-direktiv är möjligt att räkna om täckningsbeloppet i nationell valuta. Direktivet ska vara infört i svensk rätt inom ett år från det att direktivet trätt i kraft. Utskottet avstyrker därmed motionsyrkandet.

Kreditupplysningar och bluffakturor

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om kreditupplysning och bluffakturor. Utskottet avstyrker motionsyrkandena med motiveringen att man inte vill föregripa aktuella utredningar på området. Jämför reservation 7 (SD).

Motionerna

I motion 2013/14:Fi204 av Jan Ertsborn och Anita Brodén (båda FP) föreslås ett tillkännagivande till regeringen om en ändring av reglerna om näringsidkare i kreditupplysningslagen. Bakgrunden är att nuvarande regelverk, till skillnad från vad som gäller för fysiska personer som inte bedriver näringsverksamhet, tillåter att upplysningar om näringsidkares betalningsförsummelse får lämnas ut redan när en ansökan om betalningsföreläggande eller en stämningsansökan ges in till Kronofogdemyndigheten eller domstol. Enligt motionärerna gynnar de nuvarande reglerna fakturabedrägerier (bluffakturor) genom att de som utför bedrägerierna använder hot om betalningsanmärkningar som påtryckningsmedel. En näringsidkare kan välja att betala en oriktig skuld för att slippa en betalningsanmärkning, eftersom en upplysning om betalningsanmärkning kan få avsevärda konsekvenser för näringsidkarens kreditvärdighet även om betalningsskyldigheten inte blivit fastslagen av domstol eller Kronofogdemyndigheten. Motionärerna betonar att de åtgärder som hittills vidtagits mot fakturabedrägerier inte är tillräckliga och att det är ovärdigt ett rättssamhälle att medverka till att sprida uppgifter om obetalda skulder till dess att betalningsskyldigheten fastställts. Motsvarande yrkande återfinns i motionerna 2013/14:Fi224 av Jan Ericson (M), 2013/14:Fi232 av Lena Asplund (M), 2013/14:Fi289 Lars-Axel Nordell (KD) yrkande 1 och 2013/14:Fi305 av Saila Quicklund och Eva Lohman (båda M).

I motion 2013/14:Fi290 föreslår Kent Ekeröth (SD) i yrkandena 4 och 5 tillkännagivanden till regeringen om ett antal åtgärder mot bluffakturor. Motionären anser för det första (yrkande 4) att regeringen ska återkomma med förslag om att inkassobolag inte ska få driva in ärenden från företag som skickar ut bluffakturor eller liknande verksamhet. För det andra

(yrkande 5) ska regeringen återkomma med förslag om att banker ska bli skyldiga att avsluta bankkonton som används av företag som skickar ut bluffakturor eller bedriver liknande företag.

Gällande rätt

I 7 § kreditupplysningslagen (1973:1173) anges att kreditupplysningar om fysiska personer som inte är näringsidkare inte får innehålla uppgifter om andra betalningsförsummelser än sådana som har slagits fast genom en domstols eller en annans avgörande eller åtgärd, eller har lett till inledande skuldsanering eller till betalningsinställelse, konkursansökan eller ackord. Detta innebär t.ex. att ansökningar om betalningsförelägganden inte får redovisas i en kreditupplysning som gäller en privatperson. För juridiska personer får också uppgifter om ansökan om betalningsföreläggande registreras. Detta betyder att kreditupplysningsföretagen i dessa fall inte behöver vänta tills Kronofogdemyndigheten har fastställt betalningsskyldigheten.

Enligt 34 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) gäller sekretess som huvudregel hos Kronofogdemyndigheten när det gäller verksamhet som avser utsökning och indrivning. Verksamhet som avser betalningsförelägganden omfattas däremot inte.

I 3 kap. 3a § lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet anges att uppgifter ska rättas, blockeras eller utplånas bl.a. i de fall då de är missvisande i fråga om den registrerades vilja eller förmåga att uppfylla sina ekonomiska förpliktelser. Om de missvisande uppgifterna har lämnats ut till tredje man ska denne underrättas om rättelseåtgärden om den registrerade begär det eller om mera omfattande skada eller olägenhet för den registrerade kan undvikas på detta sätt. Rättelsebestämmelsen är tillämplig också på uppgifter om juridiska personer. Kreditupplysningsföretag ska enligt 8 § kreditupplysningslagen gallra uppgifter som har blockerats.

Tidigare behandling

Frågorna som behandlas i motionsyrkandena behandlades senast i betänkande 2012/13:FiU22. Utskottet avstyrkte dem med motiveringen att frågorna bereddes i Regeringskansliet.

Kompletterande information

Civilutskottet behandlade i betänkande 2011/12:CU15 ett antal motioner som rörde bluffakturor. I betänkandet framgår att det sedan fjärde kvartalet 2011 finns en frivillig överenskommelse inom hela kreditupplysningsbranschen om att tillämpa samma princip på juridiska personer om företaget som har ställt ut en faktura finns på Svensk Handels varningslista.

För att öka pressen på oseriösa företag som utför fakturabedrägerier uppger Svensk Handel att man i oktober 2013 inledde ett samarbete med Skatteverket. Samarbetet innebär att Svensk Handel löpande kommer att lämna över information och underlag till Skatteverket så fort det finns indikationer på att nya bluffföretag har börjat agera.

I december 2013 överlämnade Egendomsskyddsutredningen sitt betänkande Stärkt straffrättsligt skydd för egendom (SOU 2013:85) med förslag på ändringar i brottsbalken för att stärka det straffrättsliga skyddet för egendom. Ett av förslagen är att en ny straffbestämmelse ska införas som tar sikte på systematiskt bedrägeri med bluffakturor. Brottet ska benämnas grovt fordringsbedrägeri. Utredningen föreslår att grovt fordringsbedrägeri ska bestraffas med fängelse i lägst sex månader och högst sex år. Ändringarna föreslås träda i kraft så snart som möjligt. Betänkandet har remitterats och remisstiden går ut den 25 april 2014.

Regeringen beslutade den 6 februari 2014 ett kommittédirektiv om Åtgärder mot fakturabedrägerier (dir. 2014:12). En särskild utredare ska överväga behovet av förändringar i framför allt civilrättslig, näringsrättslig och civilprocessrättslig lagstiftning för att komma till rätta med problemet med fakturabedrägerier. När det gäller kreditupplysningar och betalningsanmärkningar som avser näringsidkare ska utredaren överväga om regleringen i fråga om uppgifter i Kronofogdemyndighetens register och om kreditupplysning bör ändras för att minska effekten av ett otillbörligt hot om att ge in en ansökan om betalningsföreläggande. I direktivet framhålls att det i sammanhanget dock måste beaktas att sådana åtgärder kan riskera att påverka betalningsviljan även för befogade krav. Försämrade möjligheter att genom kreditupplysning tidigt ta del av uppgifter om begynnande obestånd kan också leda till ökade kreditförluster i näringslivet. Uppdraget ska redovisas senast den 1 september 2015.

Finansutskottets ställningstagande

Utskottet välkomnar de initiativ regeringen har tagit för att komma till rätta med problemet med s.k. bluffakturor. Egendomsskyddsutredningen med förslag till en ny straffbestämmelse som tar sikte på systematiskt bedrägeri med bluffakturor är nu ute på remiss fram till den 25 april 2014. Regeringen beslutade i februari 2014 ett kommittédirektiv till en utredning om åtgärder mot fakturabedrägerier som ska redovisas senast den 1 september 2015. Utredaren ska bl.a. överväga frågan om kreditupplysningar och betalningsanmärkningar som avser näringsidkare. Utskottet har inte för avsikt att föregripa regeringens vidare beredning av Egendomsskyddsutredningen eller utredningen om åtgärder mot fakturabedrägeri och avstyrker därför de aktuella motionsyrkandena.

Inkassoföretags faktureringar

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om inkassoföretags faktureringar. Utskottet avstyrker motionsyrkandena med motiveringen att den som driver inkassoverksamhet är tillståndspliktig och har att följa god inkassosed.

Jämför reservation 8 (SD).

Motionerna

I motion 2013/14:Fi280 av Johnny Skalin (SD) föreslås att inkassoföretag alltid ska vara tvungna att ställa ut 30 dagar till sista betalningsdatum. Detta borde dessutom kombineras med att inkassokravet ska vara konsumenten till handa senast två dagar efter utställd faktura och att bevisbördan för detta läggs på den som driver in skulden anser motionären. Ett tillkännagivande yrkas i enlighet med detta.

I motion 2013/14:Fi290 av Kent Ekeröth (SD) yrkande 2 föreslås ett tillkännagivande till regeringen om att regeringen ska återkomma med förslag som medger att den tidsfrist som gäller för att betala inkassokrav blir längre.

Gällande rätt

En viss skälig tidsfrist för att betala eller invända mot ett inkassokrav måste enligt 5 § inkassolagen finnas angiven i inkassokravet. I förarbetena till lagen (prop. 1974:42 s. 110) uttalades att vad som var skälig tid skulle utvecklas genom praxis och även genom Datainspektionens möjlighet att utfärda föreskrifter. Datainspektionen har utfärdat allmänna råd om tillämpningen av inkassolagen. Av dessa allmänna råd framgår att den tidsfrist som anges i inkassokravet inte bör vara kortare än åtta dagar räknat från den dag som kravet skickas. Fristen bör förlängas om annan postbefordran än normalbrev (A-post) används eller om postbefordran kan tänkas bli fördröjd på grund av att kravet har skickats i anslutning till en sammanhängande helperiod. Dessutom bör gäldenären, dvs. låntagaren, ha minst fyra dagars frist att betala eller invända mot kravet från det att denne kan antas ha tagit emot kravet. Ansökan till Kronofogdemyndigheten eller domstol eller annan åtgärd bör inte göras tidigare än fyra dagar efter det att den tidsfrist som anges i inkassokravet har löpt ut.

Tidigare behandling

Utskottet har senast i betänkande 2012/13:FiU22 behandlat ett liknande motionsyrkande. Utskottet avstyrkte motionsyrkandet med hänvisning till att den som bedriver inkassoverksamhet är skyldig att följa god inkassosed och att inkassobranchen enligt Datainspektionen följer god inkassosed.

Kompletterande information

Erfarenheterna från Datainspektionens tillsyn av inkassoföretag visar att de etablerade inkassobolagen i allt väsentligt följer god inkassosed (Datainspektionens årsredovisning för 2012 s. 33).

Finansutskottets ställningstagande

Utskottet konstaterar, liksom vid tidigare behandling av liknande motionsyrkanden, att inkassoverksamhet är tillståndspliktig och att den som driver sådan verksamhet är skyldig att följa god inkassosed. Datainspektionens tillsyn av inkassoverksamhet visar att de etablerade inkassobolagen i allt väsentligt följer god inkassosed, varför utskottet avstyrker de aktuella motionsyrkandena.

Flytträtt av pensionssparande

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande om fri flytträtt av pensionssparande. Utskottet avstyrker motionsyrkandet med motiveringen att frågan bereds i Regeringskansliet.

Motionen

För att öka spararnas makt och inflytande över det egna pensionssparandet anför Annika Eclund (KD) i motion 2013/14:Fi235 att möjligheten att flytta sitt pensionssparande måste förbättras. Mot bakgrund av detta föreslår motionären dels ett tillkännagivande till regeringen om att införa fri flytträtt för pensionssparande (yrkande 1), dels ett tillkännagivande till regeringen om att införa ett tak på flyttavgifterna för pensionssparande (yrkande 2).

Tidigare behandling

Likalydande motionsyrkanden behandlades i betänkande 2012/13:FiU22. Utskottet avstyrkte yrkandena mot bakgrund av Regeringskansliets beredning av förslagen i Livförsäkringsutredningen (SOU 2012:64).

Kompletterande information

I budgetpropositionen för 2014 (utg.omr. 2 Samhällsekonomi och finansförvaltning s. 30) konstaterar regeringen att Livförsäkringsutredningens förslag har remissbehandlats och att frågorna bereds i Regeringskansliet. Uppgifter från Finansdepartementet som utskottet har inhämtat i samband med behandlingen av det aktuella motionsyrkandet bekräftar detta.

I budgetpropositionen betonar regeringen att en utökad flytträtt är en viktig konsumentfråga för regeringen. Samtidigt konstateras att frågan om utökad flytträtt är mycket komplex eftersom den tillsammans med flera civil-, närings- och skatterättsliga frågor också väcker systemriskfrågor. Enligt regeringen är det också viktigt att flytträtten utnyttjas för att tillvarata spararnas intresse och inte för att t.ex. ge större provisioner till förmedlarna. Regeringen avslutar med att konstatera att det i första hand är arbetsmarknadens parter som ansvarar för tjänstepensioner och att frågor om tjänstepensioner regleras i kollektivavtal.

Finansutskottets ställningstagande

Utskottet ser ingen anledning att föregripa Regeringskansliets beredning av Livförsäkringsutredningens förslag och avstyrker därmed den aktuella motionen.

Försäkringspremier och betalningsanmärkningar

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande om försäkringspremier och betalningsanmärkningar. Utskottet avstyrker motionsyrkandet med motiveringen att det i första hand är en angelägenhet för tillsynsmyndigheterna på området att överväga om några ytterligare åtgärder på detta område bör vidtas.

Jämför reservation 9 (S, V).

Motionen

I motion 2013/14:Fi237 av Hans Hoff (S) föreslås att regeringen tillsätter en utredning för att se över hur försäkringsbolagen beräknar sina premier och hur höjda premier på grund av betalningsanmärkningar förhåller sig till konsumentskyddslagstiftningen. Enligt motionären är det inte rimligt att försäkringsbolag höjer premier för kunder med betalningsanmärkningar, med hänvisning till den högre skaderisken för dessa kunder. Risken för att det uppstår skador som försäkringen ska täcka ökar givetvis inte om man kommit efter med räkningar för t.ex. hemtjänsten.

Tidigare behandling

Utskottet har vid flera tillfällen tidigare behandlat liknande motionsyrkanden, t.ex. i betänkandena 2010/11:FiU31, 2011/12:FiU22 och 2012/13:FiU22. Utskottet har avstyrkt motionsyrkandena med hänvisning till att det enligt såväl Konsumentombudsmannens som Finansinspektionens bedömning är förenligt med gällande lagstiftning att olika försäkringsbolag tillämpar olika kriterier för att närmare fastställa försäkringspremiens storlek. Utskottet har också anfört att den nuvarande lagstiftningen syftar till att åstadkomma en sund konkurrens mellan försäkringsbolagen och att den enskilde försäkringstagaren har möjlighet att välja mellan ett relativt stort antal försäkringsbolag som tillämpar olika principer vid fastställande av försäkringspremier. Samtidigt har utskottet understrukit att det är viktigt att försäkringsbolagen tillhandahåller tydlig information om sina premier och hur dessa fastställs, för att ge försäkringstagarna möjlighet att välja den försäkring som bäst passar dem. Utskottet har anfört att frågan om huruvida några ytterligare åtgärder borde övervägas i första hand är en angelägenhet för de myndigheter som utövar tillsyn på området.

Kompletterande information

Skälighetskravet för premier togs bort i försäkringsrörelselagstiftningen 1999. Regeringen motiverade detta med att principen varit vag och svårtillämpad och att fördelaktiga försäkringsvillkor för försäkringstagarna i stället borde åstadkommas genom regler som gav utrymme för en sund konkurrens mellan försäkringsbolagen och regler som säkerställer en bättre genomlysning av bolagens kostnader och förmåner (prop. 1998/99:87 s. 165). Finansutskottet tillstyrkte regeringens förslag (bet. 1998/99:FiU28).

Finansutskottets ställningstagande

Den nuvarande lagstiftningen syftar till att åstadkomma en sund konkurrens mellan försäkringsbolagen. Den enskilde försäkringstagaren har då möjlighet att välja mellan ett relativt stort antal försäkringsbolag som tillämpar olika principer när de fastställer sina försäkringspremier. För att enskilda personer inte ska drabbas av oförutsedda premieförändringar har utskottet vid behandlingen av liknande motionsyrkanden framhållit vikten av att försäkringsbolagen tillhandahåller tydlig information om sina premier och hur dessa fastställs, för att ge försäkringstagarna möjlighet att välja den försäkring som bäst passar dem. Utskottet vidhåller detta ställningstagande. Liksom tidigare anser utskottet också att frågan om huruvida några ytterligare åtgärder borde övervägas i första hand är en angelägenhet för de myndigheter som utövar tillsyn på området. Utskottet avstyrker därmed det aktuella motionsyrkandet.

Åtgärder mot barnpornografi

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande om åtgärder mot barnpornografi. Utskottet avstyrker motionsyrkandet mot bakgrund av att de berörda myndigheterna redan samverkar med Finanskoalitionen i frågan och därmed också med den ideella sektorn.

Motionen

Mats Odell (KD) redovisar i motion 2013/14:Ju388 att Svenska Finanskoalitionen mot barnpornografi grundades 2008 med syfte att samla finansiella aktörer tillsammans med rikskriminalpolisen, den ideella organisationen ECPAT och statliga myndigheter för att stoppa betalningarna till barnpornografiskt material. Även om betalningar genom traditionella banktjänster till kriminella aktörer i princip har upphört konstaterar motionären att de illegala krafterna bakom övergreppen hittar nya vägar för att uppnå sina syften. Mot bakgrund av detta anser motionären att regeringen bör ge uppdrag till de berörda myndigheterna att i samarbete med det civila samhället verka för att förhindra betalningar till barnpornografiskt material (yrkande 1).

Tidigare behandling

När utskottet senast behandlade ett motionsyrkande om åtgärder mot barnpornografi, i betänkande 2010/11:FiU31, välkomnades det arbete som pågick i Finanskoalitionen mot barnpornografi med att utveckla och samordna åtgärder för att försvåra och förhindra handeln med övergreppsbilder på barn. Utskottet ansåg inte att motionsyrkandet föranledde något initiativ från riksdagen. Utskottet förutsatte att regeringen skulle följa utvecklingen på området och ta initiativ till förändringar om och när det bedömdes nödvändigt.

Kompletterande information

Finanskoalitionen mot barnpornografi (Finanskoalitionen) verkar för att försvåra och förhindra handel med sexuella övergreppsbilder på barn. En stor del av handeln med bilder sker på internet där köpare och säljare använder olika betalningskanaler för att överföra pengar mellan varandra. Medlemmarna i koalitionen använder en metod som fokuserar på att hitta försäljningsställen för att stänga säljarens möjlighet att ta emot betalningar.

På Finanskoalitionen webbplats (www.finanskoalitionen.se) konstateras att det är polisen som är ytterst ansvarig för bekämpning av barnpornografibrott. Samtidigt konstateras att finansbranschen är en nyckelaktör för att hitta lösningar för att stoppa transaktioner. Genom Finanskoalitionen verk-

samhet har ett samarbete utarbetats mellan myndigheter, den privata och den ideella sektorn. Sammanlagt ingår 25 aktörer i Finanskoalitionen. Rikskriminalpolisen, Finansinspektionen, Finansdepartementet och Justitiedepartementet samverkar också med Finanskoalitionen i olika arbetsgrupper.

Det strategiska arbetet leds av en styrgrupp där representanter från såväl finansbranschen som frivilligorganisationer finns representerade. Dessutom bjuds även Rikskriminalpolisen, Finansinspektionen, Finansdepartementet och Justitiedepartementet in till samtliga möten.

Finansutskottets ställningstagande

Utskottet välkomnar det arbete som pågår i Finanskoalitionen med att samla finansiella aktörer tillsammans med statliga myndigheter och den ideella sektorn för att stoppa betalningarna till barnpornografiskt material. Det är glädjande att arbetet verkar ha varit framgångsrikt. Utskottet konstaterar att sammanlagt 25 aktörer ingår i Finanskoalitionen och att såväl Rikskriminalpolisen som Finansinspektionen och Regeringskansliet samverkar med Finanskoalitionen i olika arbetsgrupper. Utskottet avstyrker därmed det aktuella motionsyrkandet.

Reservationer

Utskottets förslag till riksdagsbeslut och ställningstaganden har föranlett följande reservationer. I rubriken anges vilken punkt i utskottets förslag till riksdagsbeslut som behandlas i avsnittet.

1. **Kontanthantering, punkt 1 (S, V)**

av Fredrik Olovsson (S), Pia Nilsson (S), Bo Bernhardsson (S), Marie Nordén (S), Sven-Erik Bucht (S), Ulla Andersson (V) och Ann-Kristine Johansson (S).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 1 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om att regeringen bör återkomma med förslag som ålägger bankkontor att upprätthålla en viss kontanthantering och att regeringen bör utreda om det finns skäl att begränsa möjligheten för privata marknadsaktörer att avtala bort rätten att betala en skuld i sedlar och mynt. Därmed bifaller riksdagen motion

2013/14:Fi260 av Lena Sommestad och Anders Karlsson (båda S) yrkan-
dena 1 och 2,

bifaller delvis motion

2013/14:Fi201 av Ulla Andersson m.fl. (V) och

avslår motionerna

2013/14:Fi220 av Jan Ericson (M),

2013/14:Fi221 av Jan Ericson (M),

2013/14:Fi225 av Krister Hammarbergh (M),

2013/14:Fi253 av Raimo Pärssinen (S),

2013/14:Fi256 av Ola Johansson och Per Lodenius (båda C) och

2013/14:Fi273 av Börje Vestlund (S).

Ställningstagande

Användningen av kontanter minskar i Sverige, och utvecklingen går fort. Även om ett viktigt skäl för den minskade kontantanvändningen är den tekniska utvecklingen är den också ett resultat av önskemål från handeln och bankerna. När det gäller bankerna har flera av dem helt upphört med kontanthanteringen eller infört restriktioner för hur man får ta ut eller sätta in sina pengar på banken. Uppgifter som vi har tagit del av visar att medan samtliga bankkontor hade kvar sin kontanthantering 2009 hade 500 av 1 248 bankkontor slutat hantera kontanter 2012.

Övergången från kontanter till andra betalningsmedel har haft flera positiva effekter, men den rymmer också problem. Många medborgare och konsumenter rapporterar att de möter problem därför att kontanter inte finns tillgängliga, inte accepteras som betalningsmedel eller därför att det inte går att sätta in sedlar och mynt på ett konto på ett bankkontor. Utvecklingen kan leda till att vissa grupper i samhället riskerar att inte ha full tillgång till grundläggande betaltjänster. Detta drabbar särskilt människor i glesbygden där det kan vara långt mellan bankkontoren. Det drabbar också dem som behöver ha tillgång till kontanter för att ha kontroll på sin ekonomi, som har problem med att tillägna sig den nya tekniken eller som av integritetsskäl inte vill använda kort för sina betalningar.

Det är inte enbart den tekniska utvecklingen som drivit fram den minskade användningen av kontanter i samhället. Utvecklingen har också drivits fram av bankerna som av kostnads- och säkerhetsskäl vill ha en minskad kontanthantering. De säkerhetsmotiv bankerna anför menar vi kan ifrågasättas, eftersom det ställs mot säkerheten för de butiksanställda. Banker har högre säkerhetsnivå än livsmedelsaffärer, vilket t.ex. statistik från Brottsförebyggande rådet belyser. Under 2011 anmäldes 778 butiksran jämfört med 43 bankran.

Enligt riksbankslagen är kontanter ett lagligt betalningsmedel, vilket betyder att man alltid ska kunna betala sina skulder med sedlar och mynt. Lagen är dock dispositiv, dvs. parter kan komma överens om att betalning med sedlar och mynt i vissa fall inte ska vara möjlig. I praktiken betyder det att butiker eller banker inte är skyldiga att ta emot kontanter, under förutsättning att de tydligt på förhand har klargjort att så är fallet. Vi menar att det är otillfredsställande att villkoren för kontanthantering på den privata marknaden i dag ensidigt styrs av handelns och bankernas strävan att minska kontanthantering. Även medborgares och konsumenters behov av att kunna använda sedlar och mynt och sätta in sedlar och mynt på bank måste beaktas. Mot bakgrund av detta anser vi att regeringen bör återkomma med förslag om hur en lagstiftning kan utformas som ålägger bankkontor en skyldighet att ta emot sedlar och mynt eller på annat sätt upprätthålla en viss kontanthantering och att regeringen bör utreda frågan om det finns skäl att begränsa möjligheten för privata marknadsaktörer att avtala bort rätten att betala en skuld med sedlar och mynt.

2. Sparbanker och lokal närvaro av banker, punkt 2 (S, MP, V)

av Fredrik Olovsson (S), Pia Nilsson (S), Bo Bernhardsson (S), Marie Nordén (S), Sven-Erik Bucht (S), Per Bolund (MP), Ulla Andersson (V) och Ann-Kristine Johansson (S).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om att regeringen bör tillsätta en utredning om sparbankernas tillgång till kapital och undersöker möjligheterna att ge sparbanker rätt att utfärda egenkapitalinsatser eller förlagsinsatser. Därmed bifaller riksdagen delvis motionerna

2013/14:Fi208 av Jonas Eriksson och Jan Lindholm (båda MP) yrkande 1, 2013/14:Fi264 av Ann-Kristine Johansson m.fl. (S),

2013/14:Fi285 av Peter Jeppsson m.fl. (S),

2013/14:Fi306 av Valter Mutt och Annika Lillemets (båda MP) yrkande 1, 2013/14:N360 av Kent Persson m.fl. (V) yrkande 8 och

2013/14:N426 av Jennie Nilsson m.fl. (S) yrkande 14.

Ställningstagande

Sparbankerna är i sitt arbetssätt och sin konstruktion unika i jämförelse med andra banker i Sverige. Deras betydelse är stor för många små och medelstora samhällen, då verksamheten är lokalt anknuten och väl förankrad i den bygd där sparbankerna verkar. Landsbygden behöver banker med lokal närvaro, stor personkännedom och samhällsengagemang. Samtidigt ser vi att flera av affärsbankerna under senare tid har lagt ned lokala kontor främst i landsbygdsregionerna. Tydliga effekter av detta är att nyetableringar av företag har hämmats och att befintliga småföretag inte kunnat växa. Sparbanksrörelsen måste ges bättre möjligheter att fungera som en utvecklingsmotor i de regioner och kommuner som saknar en lokal sparbank. Sparbankerna har en oerhört viktig del i den lokala tillväxten men saknar i dagsläget möjligheten att ta in externt kapital i sin verksamhet.

Den grundläggande skillnaden mellan sparbanker och andra banker är att andra banker helt enkelt kan ge ut nya aktier när de behöver kapital, medan sparbanker som har behov av att förstärka sin kapitalbas endast har att välja på att använda intjänade medel eller att konvertera till ett bankaktiebolag. Vi anser att sparbanker bör ges samma möjligheter till kapitalisering som sina konkurrenter utan att behöva ombildas till aktiebolag. Eftersom regeringen inte har hörsammat de återkommande uppmaningarna från ett enigt finansutskott att utreda frågan anser vi att regeringen bör utreda frågan om sparbankers tillgång till kapital och undersöker möjlighe-

terna att ge sparbanker rätt att utfärda egenkapitalbevis eller förlagsinsatser. Vi anser att utredningen ska göras skyndsamt och vara färdig tidigt hösten 2014.

3. Uppdelning av banker, punkt 3 (MP, V)

av Per Bolund (MP) och Ulla Andersson (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 3 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om att regeringen bör tillsätta en utredning med uppdrag att föreslå lagstiftning som juridiskt separerar affärsbanker från investmentbanker och som begränsar den statliga bankgarantin till att endast omfatta affärsbankerna. Därmed bifaller riksdagen motion 2013/14:Fi207 av Jonas Eriksson m.fl. (MP).

Ställningstagande

Bankers ursprungliga affärsidé är in- och utlåning, något som ger trygghet åt sparare och kapital till investerare. Vid sidan av traditionell bankverksamhet har handeln med värdepapper och nya komplexa finansiella innovationer vuxit och kommit att utgöra en allt större andel av många bankers verksamhet. EU och Sverige höjer nu successivt kapitaltäckningskraven för bankerna, vilket kommer att minska riskerna för nya bankkriser. Det kommer dock inte att förändra de finansiella kopplingarna mellan traditionell bankverksamhet och trading. Enligt vår uppfattning ska staten inte behöva engagera sig för att rädda banker vars kris beror på stort risktagande i trading. Regeringen bör därför tillsätta en utredning med uppdrag att föreslå en ny lagstiftning för den svenska banksektorn med syftet att juridiskt separera affärsbankers traditionella in- och utlåningsverksamhet från trading och investmentbanker samt begränsa den statliga bankgarantin till affärsbankers traditionella in- och utlåningsverksamhet.

4. Grön investeringsbank, punkt 4 (MP, V)

av Per Bolund (MP) och Ulla Andersson (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 4 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om att regeringen bör tillsätta en utredning som undersöker hur en grön investeringsbank skulle kunna etableras i Sverige. Därmed bifaller riksdagen motion

2013/14:Fi306 av Valter Mutz och Annika Lillemets (båda MP) yrkande 2.

Ställningstagande

I Sverige domineras kreditmarknaden av fyra storbanker, men i många andra jämförbara länder finns det en mångfald av kreditinstitutioner. I Storbritannien, Frankrike, Tyskland och USA finns det exempel på investeringsbanker som finansierats genom kapital från stat eller delstat. Det finns all anledning att införa flera typer av banker för att främja en grön omställning även i vårt land, och därför anser jag att det skulle behövas en väl kapitaliserad grön investeringsbank i Sverige för att få fart på innovation och företagande i gröna branscher. Regeringen bör därför tillsätta en utredning som undersöker hur en grön investeringsbank skulle kunna etableras i Sverige.

5. Amorteringskrav på bostadslån, punkt 5 (SD)

av David Lång (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 5 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om att regeringen bör återkomma med förslag om att lagstifta om krav på amortering. Därmed bifaller riksdagen motionerna

2013/14:Fi316 av Markus Wiechel (SD) och

2013/14:C389 av Markus Wiechel m.fl. (SD) yrkande 6 och avslår motionerna

2013/14:Fi276 av Stefan Svanström (KD) och

2013/14:Fi296 av Yilmaz Kerimo (S).

Ställningstagande

De svenska hushållens skulder i förhållande till disponibel inkomst är för närvarande rekordstora. Lyckligtvis har Sverige än så länge skonats från en krasch i bostadsmarknaden, men i takt med att skuldsättningen ökar, ökar även risken för en krasch. Svenska Bankföreningens rekommendation är att nya lån som är kopplade till bostaden och som överstiger 70 procent av bostadens värde bör amorteras. Det är enligt min mening en god start för en sundare lånepolitik inom bostadsmarknaden. För att fortsätta på en sådan väg bör regeringen återkomma med förslag om att lagstifta om krav på amortering. Ett amorteringskrav skulle kunna dämpa den växande nybelåningen och öka förståelsen för vad det innebär att låna pengar samtidigt som befintliga skulder amorteras ned mot hållbara nivåer.

6. Kreditgivning till konsumenter och företag, punkt 6 (MP) av Per Bolund (MP).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 6 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om att regeringen tillsätter en utredning om hur transparensen i banksektorn kan öka när det gäller villkor för kontanthantering, in- och utlåning, räntor och krediter. Därmed bifaller riksdagen motion

2013/14:Fi208 av Jonas Eriksson och Jan Lindholm (båda MP) yrkande 2 och

avslår motionerna

2013/14:Fi218 av Carin Runeson och Kurt Kvarnström (båda S),

2013/14:Fi227 av Markus Wiechel (SD) yrkande 1,

2013/14:Fi279 av Johnny Skalin (SD),

2013/14:C240 av Markus Wiechel (SD) yrkande 1 och

2013/14:C389 av Markus Wiechel m.fl. (SD) yrkande 2.

Ställningstagande

Banker och närhet till banker är viktigt för nyföretagande, entreprenörskap och företagstillväxt och därmed också för sysselsättningen. När ett nytt företag ska etableras krävs ett finansiellt kapital. Även om entreprenören själv eller med hjälp av vänner och familj kan finansiera initiala kostnader och investeringar, behövs ofta ytterligare kapital. Ett företags möjligheter att låna kapital är beroende av kunskap och förtroende mellan långivare och låntagare, och forskning visar på ett positivt samband mellan den lokala banksektorn, en ökad bankkonkurrens och företagstillväxt på den lokala marknaden. Samtidigt har antalet bankkontor i Sverige minskat kraftigt under de senaste tjugo åren. För företagsklimatet är detta olyckligt eftersom närheten till banker och bankkontor är en viktig förutsättning för en välmående och dynamisk ekonomi och ett lokalt näringsliv. Ett annat grundläggande problem för främst småföretagens möjligheter att få krediter är den dåliga transparensen på marknaden, vilket är mycket tydligt när det gäller t.ex. bankernas räntesättning. Färre lokala bankkontor och större koncentration till ett fåtal bankkoncerner minskar transparensen ytterligare. Mot den bakgrunden bör regeringen utreda hur transparensen i banksektorn kan öka när det gäller villkor för kontanthantering, in- och utlåning, räntor och krediter.

7. Kreditupplysningar och bluffakturor, punkt 8 (SD)

av David Lång (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 8 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om att återkomma med förslag till åtgärder mot bluffakturor.

Därmed bifaller riksdagen motion

2013/14:Fi290 av Kent Ekeroth (SD) yrkandena 4 och 5 samt avslår motionerna

2013/14:Fi204 av Jan Ertsborn och Anita Brodén (båda FP),

2013/14:Fi224 av Jan Ericson (M),

2013/14:Fi232 av Lena Asplund (M),

2013/14:Fi289 av Lars-Axel Nordell (KD) yrkande 1 och

2013/14:Fi305 av Saila Quicklund och Eva Lohman (båda M).

Ställningstagande

Utvecklingen av problemen med s.k. bluffakturor är alarmerande och måste stoppas nu. Mellan 2007 och 2011 ökade antalet anmälningar av bedrägeri med hjälp av bluffakturor från ca 3 000 fall till ca 17 000 fall. Det behövs kraftfulla åtgärder för att vända utvecklingen och skydda näringsidkare och privatpersoner från bedrägerier med bluffakturor. Organisationen Svensk Handel har en varningslista över oseriösa företag. Med stöd av denna lista bör regeringen återkomma med förslag på att inkassobolag ska vara skyldiga att inte behandla ärenden från företag på denna lista. Regeringen bör också återkomma med förslag på att banker ska vara skyldiga att snabbt stänga bankkonton och tjänster som används av dessa företag. På så sätt förhindras förutsättningarna avsevärt för de organiserade brottslingarna att bedriva verksamhet genom bluffakturor.

8. Inkassoföretags faktureringar, punkt 9 (SD)

av David Lång (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 9 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om att regeringen bör återkomma med förslag till en lagstadgad tidsfrist för betalning av inkassokrav. Därmed bifaller riksdagen motionerna

2013/14:Fi280 av Johnny Skalin (SD) och

2013/14:Fi290 av Kent Ekeroth (SD) yrkande 2.

Ställningstagande

I berättelser om offer för bluffakturor återkommer att många väljer att betala bluffakturor i rädsla för förfallna betalningsdatum från inkassobolag. Bestämmelserna om sista betalningsdatum från inkasso finns i 5 § inkassolagen. Krav på betalning ska sättas inom en tid som är skälig. Enligt Datainspektionens allmänna råd om tillämpning av inkassolagen bör en skälig tidsfrist inte vara kortare än åtta dagar. Enligt min uppfattning är detta en mycket kort tidsfrist som bidrar till den oro som får drabbade att hellre betala ett mindre, men felaktigt, fakturakrav än att utreda möjligheterna att bestrida det. Regeringen bör därför återkomma med ett förslag som gör gällande att den kortaste tidsfristen som anses som skälig för betalning av inkassokrav ska förlängas.

9. Försäkringspremier och betalningsanmärkningar, punkt 11 (S, V)

av Fredrik Olovsson (S), Pia Nilsson (S), Bo Bernhardsson (S), Marie Nordén (S), Sven-Erik Bucht (S), Ulla Andersson (V) och Ann-Kristine Johansson (S).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 11 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om att regeringen bör tillsätta en utredning som ser över försäkringsbolagens premieinsättning i förhållande till personer med betalningsanmärkningar. Därmed bifaller riksdagen motion

2013/14:Fi237 av Hans Hoff (S).

Ställningstagande

Flera försäkringsbolag har höjt premierna för kunder med betalningsanmärkning med hänvisning till att skaderisken är högre för dessa kunder. Vi tycker inte att det är rimligt, eftersom skaderisken inte automatiskt ökar om man kommer efter med att betala sina räkningar. Det finns fall då en person inte själv kan lastas för betalningsanmärkningen, t.ex. om personen har en god man och betalningsanmärkningen har uppkommit på grund av ett förbiseende från den gode mannen. Extra höga premier för kunder med betalningsanmärkningar innebär att personerna avstår från att teckna försäkring, vilket drabbar den enskilde i form av en försämrad ekonomi. Det är också svårt att veta hur ett försäkringsbolag sätter sina premier, eftersom de beräkningstekniska underlagen som bolagen gör inte är tillgängliga för konsumenterna. Mot den här bakgrunden anser vi att regeringen bör tillsätta en utredning som gör en översyn av hur försäkringsbolagen beräknar sina premier och hur tillvägagångssättet att höja premier på grund av betalningsanmärkningar förhåller sig till konsumentskyddslagstiftningen.

Särskilda yttranden

1. Grön investeringsbank (V)

Ulla Andersson (V) anför:

Förslaget som förs fram i motion Fi306 (jämför reservation 4) om att utreda möjligheterna för att etablera en grön investeringsbank i Sverige är bra. Samtidigt vill jag framhålla att Vänsterpartiet sedan lång tid har prioriterat miljö- och klimatfrågor och arbetat integrerat med dessa inom flera politikområden. I det sammanhanget är det värt att lyfta fram AP-fonderna som förvaltar våra pensioner och som tillsammans utgör en av världens största placerare på aktiemarknaden. Jag menar att i stället för att som AP-fonderna gör i dag, nämligen att investera betydande belopp i den mest klimatstörande verksamhet som finns och skapa strukturer som upprätthåller samhällets behov av fossila bränslen, borde AP-fonderna användas för att skapa hållbara investeringar. Genom AP-fonderna kan man nämligen stimulera en långsiktig utveckling för full sysselsättning och klimatansvar. Vänsterpartiet har därför fört fram förslag om att den andra AP-fonden ska användas som en grön investeringsfond för att ställa om energisystem och investera i miljöteknik, gröna jobb och hållbara lösningar i Sverige och världen. Även övriga AP-fonder bör få nya mål som bidrar till en hållbar samhällsutveckling och investeringar för grön omställning.

2. Insättningsgarantins täckningsbelopp (SD)

David Lång (SD) anför:

I folkomröstningen om att införa euron som valuta röstade en klar majoritet av det svenska folket mot att införa euron som valuta och därmed för att behålla den svenska kronan. I motion Fi246 har Thoralf Alfsson (SD) motionerat om att insättningsgarantins täckningsbelopp ska anges i svenska kronor. Enligt den senaste informationen kommer detta att bli möjligt när EU-direktivet om insättningsgarantin inom kort antas av Europaparlamentet. För att respektera folkomröstningens resultat och för att säkerställa att insättare ska veta vilket belopp som omfattas av insättningsgarantin, anser jag därför att regeringen lämnar förslag till riksdagen om ändring av lagen (1995:1571) om insättningsgaranti så fort det är möjligt efter att EU-direktivet om insättningsgarantin är antaget i Europaparlamentet.

BILAGA

Förteckning över behandlade förslag

Motioner från allmänna motionstiden hösten 2013

2013/14:Fi201 av Ulla Andersson m.fl. (V):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att bankerna ska åläggas att upprätthålla en viss kontanthantering.

2013/14:Fi204 av Jan Ertsborn och Anita Brodén (båda FP):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en ändring av reglerna om näringsidkare i kreditupplysningslagen.

2013/14:Fi207 av Jonas Eriksson m.fl. (MP):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att tillsätta en utredning med uppdrag att föreslå en ny lagstiftning för den svenska banksektorn med syfte att juridiskt separera affärsbankers traditionella in- och utlåning från trading och investmentbanker samt begränsa den statliga bankgarantin till de förra.

2013/14:Fi208 av Jonas Eriksson och Jan Lindholm (båda MP):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att tillsätta en utredning om hur den lokala närvaron av bankverksamhet och bankkontor kan stärkas på landsbygden och på andra platser där tillgängligheten till banker är låg.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att låta utreda hur transparensen i banksektorn kan öka när det gäller villkor för kontanthantering, in- och utlåning, räntor och krediter.

2013/14:Fi218 av Carin Runeson och Kurt Kvarnström (båda S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att göra en översyn av låneinstitutens räntor och avgifter.

2013/14:Fi220 av Jan Ericson (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om banker och en rimlig kontanthantering.

2013/14:Fi221 av Jan Ericson (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om värdetransportföretagens kontanthantering.

2013/14:Fi224 av Jan Ericson (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att överväga en ändring i kreditupplysningslagen.

2013/14:Fi225 av Krister Hammarbergh (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en översyn av nivån på tillsynen av värdetransportföretag.

2013/14:Fi227 av Markus Wiechel (SD):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att införa karenstid vid utbetalning av lån.

2013/14:Fi232 av Lena Asplund (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen bör överväga att ändra kreditupplysningslagen.

2013/14:Fi235 av Annika Eclund (KD):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att införa fri flytträtt för pensionssparande.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att införa ett tak på flyttavgifterna för pensionssparande.

2013/14:Fi237 av Hans Hoff (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om högre försäkringspremier vid betalningsanmärkningar.

2013/14:Fi246 av Thoralf Alfsson (SD):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att insättningsgarantins täckningsbelopp ska anges i svenska kronor.

2013/14:Fi253 av Raimo Pärssinen (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om kontanthantering i samband med sedelbyte.

2013/14:Fi256 av Ola Johansson och Per Lodenius (båda C):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om föreningslivets behov att kunna sätta in kontanter vid bankkontor.

2013/14:Fi260 av Lena Sommestad och Anders Karlsson (båda S):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att ålägga bankkontor en skyldighet att ta emot sedlar och mynt eller på annat sätt säkerställa allmänhetens möjlighet till kontantinsättning.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utreda om det finns skäl att begränsa möjligheten för privata marknadsaktörer att avtala bort rätten att betala en skuld med sedlar och mynt.

2013/14:Fi264 av Ann-Kristine Johansson m.fl. (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om lokala sparbanker.

2013/14:Fi273 av Börje Vestlund (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över hela kontanthanteringssystemet.

2013/14:Fi276 av Stefan Svanström (KD):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utreda effekterna av att slopa det av Finansinspektionen uppsatta bolånetaket och i stället införa ett amorteringskrav på bostadslån för hushåll med hög belåning.

2013/14:Fi279 av Johnny Skalin (SD):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att säkra en rättvis ränteskillnadsersättning.

2013/14:Fi280 av Johnny Skalin (SD):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om förfallna fakturor.

2013/14:Fi285 av Peter Jeppsson m.fl. (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om sparbankernas möjligheter att konkurrera på samma villkor som andra banker.

2013/14:Fi289 av Lars-Axel Nordell (KD):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ändringar i kreditupplysningslagen för att undvika att företag drabbas av bluffakturor.

2013/14:Fi290 av Kent Ekeröth (SD):

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen ska återkomma med ett förslag som gör gällande att den kortaste tidsfristen som anses skäligen för betalning av inkassokrav ska förlängas.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen ska återkomma med förslag om hur inkassobolag ska göras skyldiga att inte behandla ärenden från företag som skickar ut bluffakturor eller bedriver dylika bedrägliga verksamheter.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen ska återkomma med förslag om hur banker ska göras skyldiga att stänga ned bankkonton som förfogas över av företag som skickar ut bluffakturor eller bedriver dylika bedrägliga verksamheter.

2013/14:Fi296 av Yilmaz Kerimo (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över möjligheten att vidta andra åtgärder för att minska den totala skuldsättningen i stället för bolånetaket.

2013/14:Fi305 av Saila Quicklund och Eva Lohman (båda M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om kronofogdens handläggning av företagsärenden.

2013/14:Fi306 av Valter Mutth och Annika Lillemets (båda MP):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att låta utreda hur sparbankernas villkor kan stärkas samt om en CDFI-plattform skulle behövas även i Sverige.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att låta utreda hur en grön investeringsbank skulle kunna etableras i Sverige.

2013/14:Fi316 av Markus Wiechel (SD):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att lagstifta om krav på amortering.

2013/14:Ju388 av Mats Odell (KD):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen bör uppdra åt berörda myndigheter att i samarbete med det civila samhället verka för att förhindra betalningar till barnpornografiskt material.

2013/14:C240 av Markus Wiechel (SD):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utreda införandet av ett integritetssäkert heltäckande kreditregister med samtliga medborgares skulder.

2013/14:C389 av Markus Wiechel m.fl. (SD):

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utreda införande av ett integritetssäkert heltäckande kreditregister med samtliga medborgares skulder.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att lagstifta om krav på amortering.

2013/14:N360 av Kent Persson m.fl. (V):

8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om lokala sparbanker.

2013/14:N426 av Jennie Nilsson m.fl. (S):

14. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av att se över systemet med egenkapitalbevis.